

La humanitat

Any II : Núm. 232
Barcelona, dilluns, 8 d'agost de 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

LES VIRTUTS DEL BORBO

L'únic error, segons els seus, va ésser el acomiadar a Primo de Rivera

S'ha publicat a París un volum de dues-centes cinquanta pàgines, que porta a la coberta els colors de la bandera monàrquica espanyola i que es titula Alphonse XIII, cœur de l'Espagne.

El signa un tal Brandtome, pseudònim, sens dubte, d'un escriptor que no s'atreveix a donar el nom. Però es veu ben clarament que el tal Brandtome és de l'Acció Francesa i que les dades biogràfiques del Borbó han sortit de la cèlebre camarilla que el volta.

Lesmentat volum diu coses molt curioses. Segons ell, Alfons de Borbó reuneix totes les qualitats d'un príncep ideal: talent, cultura, habilitat, simpatia i valor. Diu que dels mals d'Espanya en tenen la culpa els polítics i que per això el Borbó va conspirar contra d'ells i va preparar el cop d'Estat. És la primera vegada que una confessió d'aquesta mena surt de la ploma d'un incondicional de l'ex-monarca.

Afegeix l'autor de lesmentat llibre que l'únic error gros del Borbó va ésser el d'acomiarar Primo de Rivera i no proclamar-se francament dictador, unint la seva sort a la d'aquell pobre home que es va creure un dia l'amo dels destins d'Espanya.

En aquest llibre s'injurien Romanones. Se l'anomena "el jueu blanc", "el traïdor que l'abril del 31 ha venut el seu rei per una jugada de Borsa, que per altra banda els camperols li han pagat assaltant-li les seves terres i cremant-li la casa". Hi ha frases dedicades així mateix a l'Alba "que tant va fer per a l'adveniment de la República i que tan malament li han pagat" i per a molts d'altres.

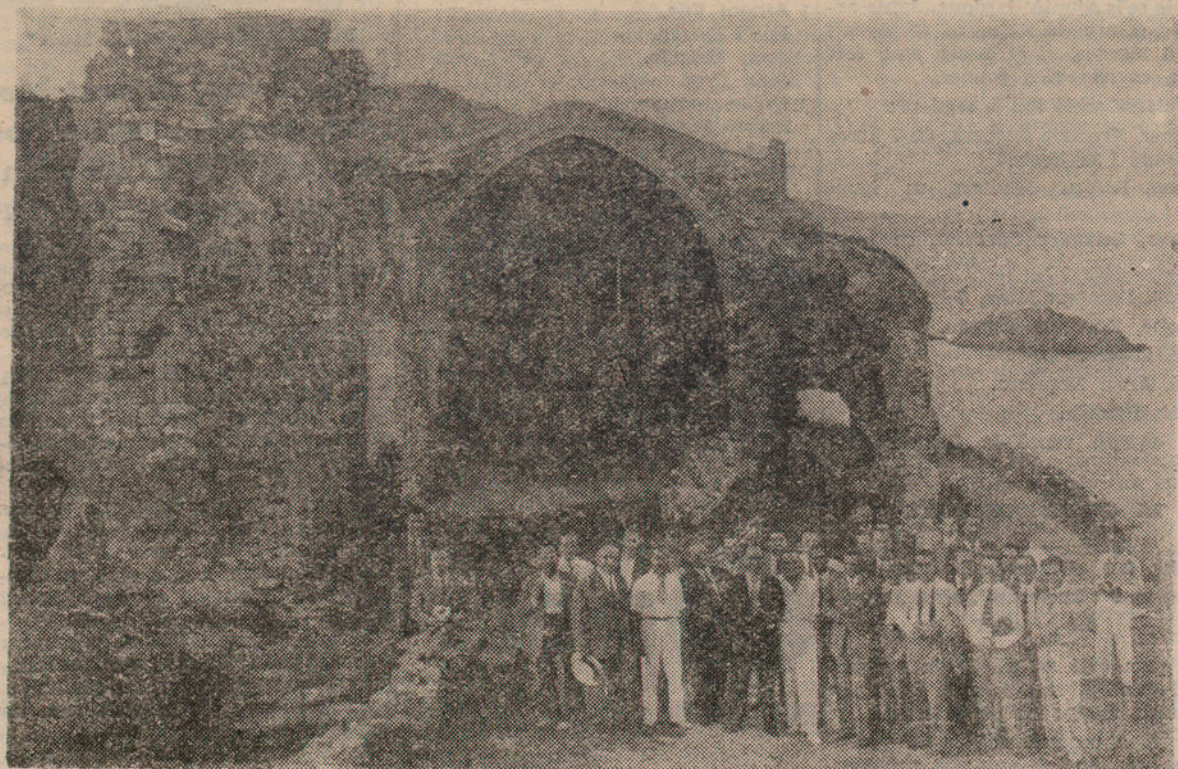
No cal dir que tot el llibre està inspirat en un odi gran per a la República i els seus homes. Es pot dir, sense por a equivocar-se, que en aquest llibre es reflecteix exactament l'estat d'ànim de l'ex-rei.

Monedes que desapareixen

Brusselles. — Les monedes de plata belgues de 5 francs, de 2 de 1 franc i de cinquanta cèntims, han acabat de tenir curs legal.

Aquesta decisió, del ministre de Finances, està basada amb el fet de la dissolució de la Unió Latine.

Les monedes belgues de l'antic règim monetari no serveixen més per efectuar pagaments.

Ahir, els professors i alumnes de l'Escola Nacional de Sanitat, que es troben a Catalunya, feren una visita a diverses localitats acompanyats dels regidors senyors Armengol de Llano i Brasó, del doctor Mira, i d'altres personalitats. Visitaren Caldes de Malaveia i el seu establiment termal, i després de dinar en la intimitat a S'Agaró, estigueren a Sant Feliu de Guíxols i a Tossa. En aquesta darrera població visitaren la magnífica colònia que hi manté l'Ajuntament de Barcelona, fent grans elogis de l'organització de la mateixa. També els professors i alumnes de l'Escola Nacional de Sanitat i els seus acompanyants visitaren la històrica Vila Vella. Un moment d'aquesta visita és el que recollí el nostre fotògraf

PIO BAROJA I ELS ESTATUTS

Troba que al de Catalunya li manca sentit pràctic

Un col·lega local publica unes declaracions de l'escriptor Pio Baroja. Aquest, referint-se als Estatuts, diu el següent:

"El de Bascònia ha d'ésser de tipus un xic reaccionari. El de Catalunya, que en principi semblava de tipus liberal, em temo que es convertirà en quelcom burges. Manca sentit pràctic en quasi tot. Ja ho he dit: el dia que hom vagi pel carrer i no vegi clofolles de fruita i en citar-se amb un altre comparegui a l'hora i tots sapiguem més que escriure una carta, podrem estar segurs que anem a fer quelcom positiu. Naturalment que tampoc hem de creuar-nos de braços mentre no arriba això. Quan es presenta l'ocasió de donar la marxa al motor, s'ha de donar. No cometre mai l'estupidesa de perdre les bones ocasions."

OPINIONS

La Federació Comunista Ibèrica i el B. O. C. davant la qüestió nacional

El periòdic comunista "Workers Age", que apareix a Nova York, en el número corresponent al dia 9 del mes de juliol publica un llarg article sobre el moviment comunista a Espanya, estudiant, detingudament, cadascuna de les tendències.

Reproduïm la part d'aquest estudi que es refereix a la posició del comunisme català davant la qüestió nacional.

"La F. C. I. manté una posició ferma davant la qüestió nacional.

Els anarco-sindicalistes prenen una actitud nihilista pel que fa referència a aquest problema, mantenint-se indiferents i permetent que la burgesia porti la direcció d'aquest moviment, que és molt fort a Catalunya.

Els socialistes, fent el joc de la burgesia republicana, contempen la qüestió nacional simplement com "una adaptació jurídica-administrativa de l'estructura de la República espanyola" a una certa autonomia de forma a semblança d'un Estat dels Estats Units. Els socialistes declaren que "el problema de Catalunya no té arrels en la lluita de classes."

Els trotskistes reconeixen el problema; però en lloc d'analitzar les seves particularitats, parlen de Xiang-Kai-Xec i del Cuomingtang. Estan per l'aju comunista al moviment nacional en aquelles regions on aquest pugui ésser dirigit pel proletariat, però no manifesten cap interès pel moviment allà on es troba dirigit per la petita burgesia i el proletariat és encara débil.

El partit comunista oficial se situa davant aquest problema d'una manera abstracta, calcant la fórmula general del "dret dels pobles a disposar d'ells mateixos arribant fins i tot a la separació", i després oblida tot això en les seves campanyes.

La Federació Comunista Ibèrica porta a cap dia darrera dia una constant agitació a aquest propòsit, lluitant per arrencar l'hegemonia del moviment nacionalista de Catalunya de mans de la burgesia i exposant la seva traïció i les seves vacil·lacions. Com és natural, ha limitat la seva intensa activitat concretament a Catalunya; però reconeix i proposa fraternalment ajut als moviments de Bascònia i Galícia. Col·loca la llibertat del Marroc sobre la mateixa base i porta a cap una gran campanya per a una Unió Ibèrica de Repúbliques Socialistes."

Per aclarir la conducta del ministre d'Agricultura

El senyor Nicolau d'Olwer explica la seva actitud en l'afer dels rabassaires

El senyor Nicolau d'Olwer, referint-se a la seva actuació parlamentària en la qüestió dels rabassaires, ha fet les següents manifestacions:

"—Vaig signar la proposició Aragay i n'hauria signat d'altres que haguessin tingut com aquella l'objectiu de fer parlar el Govern de la situació present. La proposició Aragay sobre això calia perquè tant els representants dels parcers com els representants dels propietaris, puan parlaven amb el Govern —més concretament, amb el ministre d'Agricultura—, treien de la conversa la convicció, o almenys la transmetien als seus representants i a tothom que volgués escoltar-los, que el Govern —més concretament, repetixo, el ministre d'Agricultura— veia el problema amb els seus mateixos ulls. No podent-nos reïr d'aquestes impressions

contradictòries i essent afer que interessa tot el país, calia posar el ministre d'Agricultura en situació que aclarís davant la Cambra l'actitud del Govern.

—Així té tota l'actualitat aquella proposició, encara? —No creieu que la situació hagi variat?

En els dies transcorreguts entre que la proposició fou presentada i que s'inicià la interpellació s'ha produït un fet nou: el torpedinament de la Comissió Mixta per part de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, en refusar la presidència del conseller de Treball de la Generalitat, senyor Serra i Moret."

El senyor Nicolau d'Olwer s'ha mostrat enemic de tota intrmissió política en l'afer dels rabassaires.

L'ARTICLE SETÈ DE L'ESTATUT DE CATALUNYA

Important acord de l'Ajuntament de Torelló

Rebem de l'Ajuntament d'aquesta catalaníssima localitat d'Ausona la nota que reproduïm a continuació:

"Considerant que l'article setè de l'Estatut de Catalunya, relatiu a l'ensenyament, tal com ha estat aprovat per les Corts d'Espanya resulta una vexació per a les ànsies de millorament intel·lectual del nostre poble, que amb aquest constant regateig veu frustrades les seves esperances d'assolir una solució digna del seu plet secular, que tant esperava de la República, protestar d'una manera franca i enèrgica de la manca de respecte que dites Corts han tingut a la voluntat de Catalunya, i dirigir-se a l'Honorable President de la Generalitat, tot pregant-li novament que s'interessi per la retirada col·lectiva dels Parlamentaris Catalans a les Corts d'Espanya, per la manca d'incomprensió que aquestes han demostrat tenir al nostre plet, i fiant en el seu patriotisme que prengui aquelles mesures que les circumstàncies exigeixin. Poca cosa esperàvem ja del govern central. Esperàvem sí, però, una actitud més resolta dels diputats catalans."

UN LORD ANGLÉS

Apareix casat amb una ballarina a la qual no coneix

París. — En els salons elegants de Londres i en els clubs es, durant aquests dies motiu de comentaris picants, l'aventura en que es veu envoltat lord North, un dels aristòcrates anglesos de més rang.

Informacions de Nova York refereixen que fa pocs dies lord North, fill major de lord Grulford, despertà durant la nit al primer secretari d'un Jutjat de Filadèlfia per a demanar-li que el casés apresuradament amb una ballarina famosa dels "cabarets" de Brooklyn, que es diu Elena Manzi. Es celebrà, en efecte, el matrimoni amb totes les de la llei, i, donada la personalitat del marit, s'envià immediatament la notícia a Londres.

Ara bé: lord North, que té actualment trenta anys, està casat fa cinc anys i té dues filles; fa mesos que no ha sortit d'Anglaterra i mai ha visitat la ciutat de Filadèlfia.

Previsament avui ha sortit de Londres cap a França, es companyia de la seva esposa i de llurs dues filles.

Les entitats corals tolosenses adrecen una salutació al poble de Barcelona

Salutació que a fer el senyor Sirvent, president de La Vieille Chanson, de Toulouse, a l'apat de germanor que va tenir lloc ahir al restaurant de l'Hotel Espanya:

SALUT A BARCELONO

Terro feiro de Catalunho
Noble país pertout aimat
Lou soule d'or de la Gascounho
Ben saluda ta llibertat
Per tous efans, raço siguro,
Qu'an lutat per un ideal
A quin biuletos et berduro
E l'amo d'un país mairal
Ta magnífico capitale
Be'joust un cel lusent e pur
Al mounde n'a pas de ribalo
Es uno perlo dins l'azur
E tous toneum ô! Barcelouno
Coum-un souvenir encrustat,
Ta fama la terro Gascounho,
Soubens pouetios l'an cantat
Sous le soule de Catalunho,
Unis-té per l'eternitat,
Al soule d'or de la Gascounho
Al soule de la llibertat.

LA PIGMENTACIO

—Fa molt temps que preneu banys de sol?